

[Jes Lunde]

uden at det øger underskuddet på statsfinanserne.

Det er en ambitiøs opgave, men vi mener, det er et udtryk for de helt nødvendige krav til en økonomisk politik. Efteråret vil vise, om regeringen har åndelig kraft til at tænke med på SF's mange forslag til bedre løsninger, eller om den er bundet til at sige nej til al nytænkning for at holde sammen på sit skrøbelige flertal.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde kom med en betragtning, SF har fremsat før, nemlig at for hver gang man bruger en milliard kroner på offentlig service og offentlige tjenester, kommer der 5000 flere mennesker i arbejde. Hr. Jes Lunde drog ikke konsekvensen fuldt ud og sagde, at hvis man brugte 70 mia., var arbejdsløsheden væk, sådan skal man selvfølgelig nok heller ikke konkludere.

Men selve princippet, selve den idé, som hr. Jes Lunde præsenterer, hænger jo ikke sammen, og hvis hr. Jes Lunde vil have skudt projektet i sænk, kan han læse regeringens seneste erhvervsredøgørelse, som jo ikke kan betragtes som sådan højredrejet ideologisk skoleridt mod de socialistiske ideer. Hr. Jes Lunde behøver ikke at læse længere end til side 7, hvor der står:

»Den store offentlige sektor og det tilhørende høje skattetryk gør det umuligt at fjerne arbejdsløsheden ved en udvidelse af den offentlige sektor.«

Det står her, og der er ikke nogen tilføjelse om, at man nok godt kan alligevel, osv. Fejlen i hr. Jes Lundes ræsonnement ligger jo netop deri, at bare man ansætter nogle flere i den offentlige sektor, forsvinder arbejdsløsheden. Nej, for der er nogle, der skal betale. Det er ikke nok, at SF siger: Jamen de får jo alligevel arbejdsløshedsunderstøttelse, så det er ikke ret meget, der skal pøses ekstra oveni. Jo, for de skal have et skrivebord, en kuglepen, tag over hovedet, en bygning at sidde i, der skal bygges daginstitution, plejehjem osv. Alt det skal lægges oveni.

Så kommer spørgsmålet: Hvor skal pengene komme fra? Vi kunne lige forstå på hr. Jes Lunde, at underskuddet ikke måtte blive større. Jamen hvis underskuddet ikke må blive større, må det betyde, at der er nogle indtæg-

ter, der skal være større, og hvem er det, der skal betale de indtægter?

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Regeringens erhvervsredøgørelse er åbenbart bibel til de korte bemærkninger i dag. Jeg vil nemlig også i anledning af hr. Jes Lundes bemærkninger om nedsættelse af arbejdstiden tillade mig at spørge hr. Jes Lunde, om han mener, han kan gennemføre den, og i den forbindelse citere en meget fornuftig passus i regeringens erhvervsredøgørelse, side 3, hvor der står:

»Nedsat arbejdstid kan heller ikke fjerne arbejdsløsheden. Stadig flere arbejdspladser og produktionsprocesser er baseret på avanceret viden og højt kvalificeret arbejdskraft. En nedsættelse af arbejdstiden for denne nøglearbejdskraft vil reducere vækstmuligheden til skade for beskæftigelsen.«

Blot dette for at tage hul på et af de andre dogmer, som var indeholdt i hr. Jes Lundes indlæg. Det Konservative Folkeparti mener nemlig, at arbejde skaber arbejde og ikke omvendt.

I øvrigt er jeg da også tilfreds med, at hr. Jes Lunde deler bekymringen for, om man kan styre underskuddet. Det er jo lige netop det, vores lille debat før om måltallet gik ud på, nemlig ikke hvad måltallet starter med at være, når man er færdig med finanslovforhandlingerne, men det styringsinstrument, man har ved at holde så meget som muligt inden for det aftalte måltal, når man går ind i finansåret, og det er det, fru Pia Gjellerup på glimrende vis bekræftede fungerede her i 1993 baseret på de instrumenter, KV-regeringen efterlod.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan forstå, at Danmark har fået en ny bibel – den hedder erhvervsredøgørelsen. Hvis der står i den, at den offentlige sektor ikke kan udvides, så kan den ikke, og så kan vi godt stoppe al diskussion i Folketinget. Hvis der står i den, at arbejdstidsnedsættelse ikke kan nedbringe arbejdsløsheden, så kan den ikke, punktum, og så kan vi også godt stoppe alle diskussioner om det.